

درس 9

مثال (نایر قضیه جزء ۱)

در حلقه $S = K[x_1, x_2, x_3]$ آن کوه $I = \langle x_1^2, x_2^2, x_3^2, x_1^2 x_2^2, x_2^2 x_3^2, x_1^2 x_3^2 \rangle$

$$I = \langle x_1^2, x_2^2, x_3^2, x_1^2 x_2^2, x_2^2 x_3^2, x_1^2 x_3^2 \rangle \cap \langle x_1^2, x_2^2, x_3^2, x_1^2 x_2^2, x_2^2 x_3^2, x_1^2 x_3^2 \rangle$$

$$= \langle x_1^2, x_2^2, x_3^2 \rangle \cap \langle x_1^2, x_2^2, x_3^2 \rangle \cap \langle x_1^2, x_2^2, x_3^2 \rangle$$

$$\cap \langle x_1^2, x_2^2 \rangle$$

$$= \langle x_1^2, x_2^2, x_3^2 \rangle \cap \langle x_2^2, x_1^2 \rangle \cap \langle x_2^2, x_3^2 \rangle$$

نتیجه: هر ایده آل تک جمله‌ای حای از مجموع اشتراکی از ایده آل‌های تک جمله‌ای اول است. \square
 * بهترین در این محاسباتی تاپ مراجعه شود

تذکره: توجه کنید که برای جمع‌های Δ و I_Δ نزدیک ایده آل تک جمله‌ای خالی از مجموع

است پس I_Δ را نیز می‌توان به صورت اشتراک اول‌ها نوشت. این کار را در

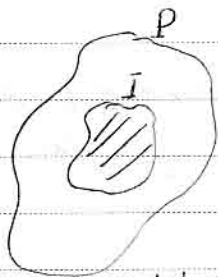
ادامه انجام خواهیم داد.

نم به فرض کنید I یک ایده آل تک جمله‌ای در $S = K[x_1, \dots, x_n]$ باشد و $I = P_1 \cap \dots \cap P_r$

یک تجزیه کاهش نایر برای I باشد که در آن P_i ها اول اند. در این صورت

$$\text{Min}(I) = \{P_1, \dots, P_r\}$$

بهمان : ابتدا فرض کنید $P \in \text{Min}(I)$ و خواه باشد

$$P_1 \cap P_2 \cap \dots \cap P_k = I \subseteq P$$

با برنگاره در جبر جایابی

$$\longrightarrow \exists j \in [k] : P_j \subseteq P$$

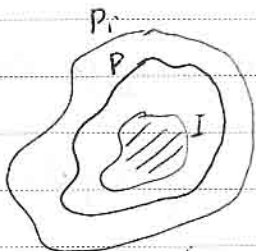
$$\xrightarrow{P \text{ منبسط}} P_j = P$$

$$\longrightarrow P \in \{P_1, \dots, P_k\}$$

$$\longrightarrow \text{Min}(I) \subseteq \{P_1, \dots, P_k\}$$

برای نشان دادن رابطه شمول برعکس،

فرض کنید $P_i \notin \text{Min}(I)$ در نتیجه ایده آل اول P موجود است بطوریکه

$$I \subseteq P \subsetneq P_i$$

برای اثبات با استفاده از روند موجود در بحث جبر جایابی عملی کنیم در واقع از آن روند

موضعی سازی استفاده می شود. بطور خلاصه می توان چنین بیان کرد:

Localization همواره روشی مناسب برای استفاده و بکارگیری بسیاری از مباحث جایابی است.

$$\begin{aligned}
 I S_{P_i} &= (P_i \cap \dots \cap P_k) S_{P_i} \\
 &= P_i S_{P_i} \cap \dots \cap P_k S_{P_i} \\
 &= S_{P_i} \cap \dots \cap P_j S_{P_i} \cap \dots \cap S_{P_i} \\
 &= P_i S_{P_i} \quad \times
 \end{aligned}$$

زیرا:

$$\begin{aligned}
 I S_{P_i} &= P_i S_{P_i} \cap P_j S_{P_i} \\
 &= I S_{P_i}
 \end{aligned}$$

→ که این رابطه‌ها ناقص است

$$P_i \in \text{Min}(I)$$

تفسیر: اگر I یک ایده‌آل تک جمله‌ای خاصی از مجموع در حلقه $S = K[x_1, \dots, x_n]$

$$I = \cap_{P_i \in \text{Min}(I)} P_i$$

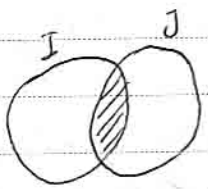
باشد آن گاه

تعریف: فرض کنید Q ایده‌آل ساده‌ای از $S = K[x_1, \dots, x_n]$ باشد

Q را توین نابزرگ گوئیم. هرگاه نتوان Q را بصورت $Q = I \cap J$ نوشت

$$J \supseteq Q, I \supseteq Q$$

که در آن

(I و J ایده‌آل‌های تک جمله‌ای هستند)

تفسیر: فرض کنید Q یک ایده آل تک جمله‌ای ساده از S باشد. در این صورت
توهم وجود سه ایده آل است.

Q خودی ناپذیر است اگر و تنها اگر Q توسط توانی از تغییر حاصل نمی‌گردد.

برهان: (\Rightarrow)

فرض کنید $Q = \langle x_1^{a_1}, \dots, x_k^{a_k} \rangle$. اگر Q خودی ناپذیر نباشد. آن گاه

ایده آل تک جمله‌ای I و J موجودند که $Q = I \cap J$ ، $I \not\supseteq Q$ ، $J \not\supseteq Q$

بنابراین تغییر قابل $I = \bigcap_{i=1}^k Q_i$ و $J = \bigcap_{j=1}^k Q'_j$ ، که در آن Q_i ها و Q'_j ها

توسط توانی از تغییر حاصل می‌شوند.

$$Q = \left(\bigcap_{i=1}^k Q_i \right) \cap \left(\bigcap_{j=1}^k Q'_j \right)$$

مفروض کنید Q_i ها و Q'_j های اضافی را از طرف راست حذف کنیم تا یک

تجزیه کاهش یافته برسیم. بنابراین

$$Q = Q_i \text{ یا } Q = Q'_j \quad (\text{برای یک } i \text{ و } j)$$

لذا $I = Q$ یا $J = Q$ که تناقض است. پس Q خودی ناپذیر می‌باشد.

(\Leftarrow)

عکس تفسیر ناپذیرتوی و واضح است.

سوال: آیا صرف ارائه شده در کتاب جای فریب دادن نیست؟ مردم کمی گیج شده و این سوال
جوابی گویند استعلام کرده که اگر $Q = I \cap J$ که Q تک جمله‌ای باشد آیا I و J تک جمله‌ای هستند؟

یا اگر I و J تک جمله‌ای باشند آیا $Q = I \cap J$ یک تک جمله‌ای است؟

بازنویسی صورت قضیه قبل:

قضیه: فرض کنید I یک ایده‌آل تک جمله‌ای ساده از $S = K[x_1, \dots, x_n]$ باشد. در این صورت

I تجزیه‌ای بصورت $I = \bigcap_{i=1}^m Q_i$ دارد که در آن هر Q_i یک ایده‌آل توخالی نامرئی

از S و بصورت $Q_i = \langle x_{i_1}^{a_1}, \dots, x_{i_k}^{a_k} \rangle$ است علاوه بصورت بالا. نکته است

تعریف: فرض کنید Q ایده‌آل ساده‌ای از حلقه‌های $S = K[x_1, \dots, x_n]$

باشد. گوئیم Q ایده‌آل اولیه S است هرگاه برای هر $a, b \in S$

$$ab \in Q \Rightarrow a \in Q \text{ یا } b \in \sqrt{Q}$$

قضیه: هر ایده‌آل توخالی نامرئی از حلقه S ، ایده‌آل اولیه است.

برهان: فرض کنید

قضیه: فرض کنید I ایده‌آل تک جمله‌ای ساده از $S = K[x_1, \dots, x_n]$ باشد. در این

صورت I تجزیه‌ای بصورت $I = \bigcap_{i=1}^m Q_i$ دارد که در آن هر Q_i یک

ایده‌آل اولیه از S و بصورت $Q_i = \langle x_{i_1}^{a_1}, \dots, x_{i_k}^{a_k} \rangle$ است.

I را تجزیه اولیه می‌نامیم.

* اثبات و تقسیم توانای مربعی به تجزیه اولیه ها بعنوان تمرین و اندازی استود.

نشان: در حلقه $S = K[x_1, x_2, x_3]$ لذا برای I داریم:

$$\begin{aligned}
 I &= \langle x_1^3, x_2^3, x_1^2 x_3^2, x_1 x_2 x_3^2, x_2^2 x_3^2 \rangle \\
 &= \langle x_1^3, x_2^3, x_3^2 \rangle \cap \langle x_1^2, x_2 \rangle \cap \langle x_1, x_2^2 \rangle \\
 &= \underbrace{\langle x_1^3, x_2^3, x_3^2 \rangle}_{\text{اولیه}} \cap \underbrace{\langle x_1^2, x_1 x_2, x_2^2 \rangle}_{\text{اولیه}}
 \end{aligned}$$

ایده آل ها اولی و استند $I = \{ \langle x_1, x_2, x_3 \rangle, \langle x_1, x_2 \rangle \}^{**}$

در اینجا می توان مجموع Δ را برای Δ پویا ز آن برسی نمود. بعنوان تمرین

این مطلب اثبات شود.

یادآوری: فرض کنید Δ یک جمع ساده روی $[n]$ باشد، ایده آل استی را

و البته Δ بصورت زیر است:

$$I_{\Delta} = \{ \langle u_F \mid F \in \Delta \rangle \} = \langle u_F \mid F \in \mathcal{M}(\Delta) \rangle$$

$(u_F = \prod_{i \in F} u_i)$ نشان نام حاصلی با Δ

خادگزارى: فرض كنند $u = x_1^{a_1} \dots x_n^{a_n}$ يك جمله‌اي در

$$F_u = \{i \in [n] : a_i \neq 0\} \text{ باشد. } S = K[x_1, \dots, x_n]$$

لم 1: فرض كنند $u = x_1^{a_1} \dots x_n^{a_n}$ يك جمله‌اي در S باشد و D

رايك مجتمع ساده‌ي روي $[n]$ بگيريم. در اين صورت $F_u \not\subseteq D \iff u \in I_D$

برهان:

$$\Rightarrow (\sqrt{u} =) \prod_{\substack{i=1 \\ a_i \neq 0}}^n x_i = \prod_{i \in F_u} x_i = x_{F_u} \in I_D$$

با ضرب طرسي در تقريحي مناسب داريم:

$$u \in I_D, \quad \square$$

(\Leftarrow)

$$u \in I_D \xrightarrow[\text{نمونه}]{\text{بابتفلاي}} \sqrt{u} \in \sqrt{I_D}$$

$$\xrightarrow{\sqrt{I_D} = I_D} \sqrt{u} \in I_D$$

$$\implies \prod_{\substack{i=1 \\ a_i \neq 0}}^n x_i \in I_D$$

$$\implies \prod_{i \in F_u} x_i = x_{F_u} \in I_D$$

$$\implies F_u \not\subseteq D, \quad \square$$

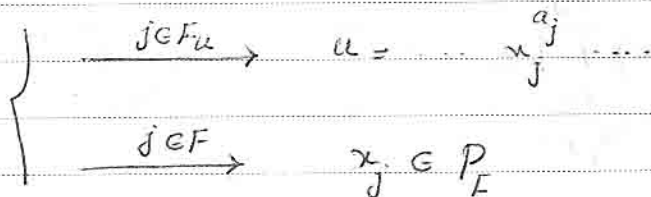
نگارنداری: فرض کنید $FC = [n]$ قرارداد میدهد $P_F = \langle x_i \mid i \in F \rangle$

نیم ۲. فرض کنید $u = x_1^{a_1} \dots x_n^{a_n}$ یک تک عددی در S باشد و

$F \cap F_u \neq \emptyset \iff u \in P_F$ در این صورت $FC = [n]$

(\implies) برهان:

$F \cap F_u \neq \emptyset \implies \exists j \text{ s.t. } j \in F \cap F_u$

بنابراین P_F ایده‌آل است بنابراین $u \in P_F$ \square

(\impliedby)

$u \in P_F = \langle x_i \mid i \in F \rangle$

تبار قضیه وجود دارد $j \in F$ $x_j \mid u$ بنابراین $u \in P_j$

لذا $a_j \neq 0$ بنابرین $j \in F_u$ در نتیجه $j \in F \cap F_u$ \square

تعبیه: فرض کنید Δ یک مجتمع ساده ای $[n]$ باشد در این صورت

$I_\Delta = \bigcap_{F \in \Delta} P_{F^c}$ \rightarrow ایده‌آل Δ اول

$$u \in I_D \stackrel{1.2}{\iff} F_u \not\subseteq D \quad \text{برهان:}$$

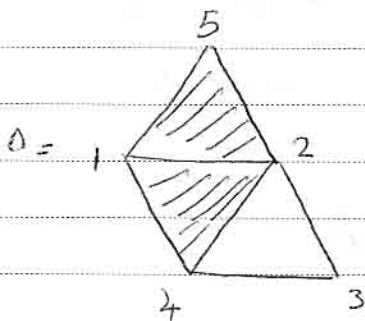
$$\iff F_u \subseteq F \quad \forall F \in F(D)$$

$$\iff F_u \cap F^c \neq \emptyset \quad \forall F \in F(D)$$

$$\stackrel{1.2}{\iff} u \in P_{F^c} \quad \forall F \in F(D)$$

$$\iff u \in \bigcap_{F \in F(D)} P_{F^c} \quad \square$$

مثال:

$$I_D = \{x_3, m_4\} \cap \{x_3, m_5\} \cap \{x_1, m_2, m_5\} \cap \{x_1, m_4, m_5\}$$

تعریف: فرض کنید D یک مجموعه بی اروی $[n]$ باشد. حلقه استیلا را نیز با

واسطه D را بنویسیم $K[D]$ خاصیت محاسباتی و برابر است با

$$K[D] = \frac{S}{I_D} \quad ; \quad (S = K[x_1, \dots, x_n])$$

و I_D یک ایده‌آل استیلا است.

تفسیر: فرض کنید \mathcal{D} مجموع سادی روی $[n]$ باشند. در این صورت اعضای \mathcal{D} برای

$$K[\mathcal{D}] \text{ همباز } K - \text{فضای برداری عبارتند از } \mathcal{D} + I_{\mathcal{D}} \text{ که در آن}$$

$$\{i \in [n] : a_i \neq 0\} \in \mathcal{D} \text{ و } \mathcal{D} = \{x_1^{a_1} \dots x_n^{a_n} : a_i \in \mathbb{Z}\}$$

یادآوری

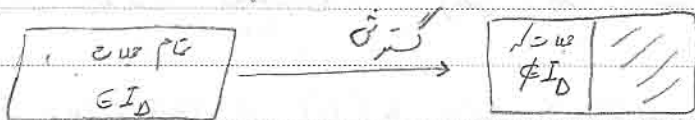
\mathcal{V} فضای برداری و \mathcal{W} زیر فضای \mathcal{V} باشد. $\frac{\mathcal{V}}{\mathcal{W}}$ فضای خارج قسمتی نام

$$\underbrace{\{w_1, \dots, w_n\}}_{\text{باز برای } \mathcal{W}} \xrightarrow{\text{گسترش}} \underbrace{\{w_1, \dots, w_n, u_{n+1}, \dots, u_m\}}_{\text{باز برای } \mathcal{V}} \text{ به } \frac{\mathcal{V}}{\mathcal{W}} \text{ نسبت به } \mathcal{P}$$

یادآوری برای

$$\frac{\mathcal{V}}{\mathcal{W}} = \{u_{n+1} + \mathcal{W}, \dots, u_m + \mathcal{W}\}$$

برای این تفسیر نسبت به یادآوری داریم

بنابراین این تفسیر متوجه با یادآوری اثبات می شود.

اثبات قضایای که بیان شده فقط مطالعه شود.